

kupujejo za visoke cene. On je že jako dobro prodal na Štajarsko več kot 15 bikov murbodenske pasme.

Gosp. Rohrmann, pristav kmetijske šole na Grmu, pravi, da je sedaj predlog gosp. barona Berga opravičen. Dosedaj pa skoraj ni bilo mogoče, nakupovati doma bikov, ker je bilo še malo čistokrvne živine. Ako bode kmetijska družba kupovala bike pri domačih kmetovalcih, bodo ljudje dobili veselje za vzgojo bikov ter ne bodo najboljših telet mesarjem prodajali.

Gosp. društveni tajnik Gustav Pirc obsoja muricodolsko pleme. Priporočal je pri glavnem odboru že večkrat, da bi mesto muricodolske pasme nakupovali murbodensko, pa so drugi odborniki bili le za muricodolsko pasmo. Ta pasma je le za one kraje, kjer imajo planinsko sladko krmo. Tudi z Belanskega nimamo več pričakovati posebno lepih bikov. Belanci so vse najboljše bike že poprodali. Saj tudi ni čuda. Za koliko tisoč gldinarjev je že naša družba nakupila bikov v Belanski dolini? Hrvatska vlada je najedenkrat kupila za 20.000 gld. belanskih bikov in bosenska vlada celo za 40.000 gld. Ker se ponujajo jako visoke cene, se ni čuditi, da je najboljše blago vse razprodano. Sicer je pa kmetijska družba tudi že v domači deželi od nekaterih posestnikov kupovala. Ne zadostuje pa, če je kak bik slučajno lepe vnanjosti. Treba se je ozirati na bika očeta in kravo, ako imata ta dva vse potrebne dobre lastnosti, bode še le bik zares dober. — Na to se je nasvet barona Berga sprejel.

O nasvetu, da bi se oddajali biki za tretjino ali četrtino cene, izjavi g. tajnik Gustav Pirc, da ni upati, da bi se to vpeljalo, ker ministerstvo je še le na večkratno prošnjo glavnega odbora dovolilo, da smejo oddajati biki za polovico cene in ne po dražbi, kakor poprej. Oddajanja za nižjo ceno pa ne bode nikakor dovolilo.

Podružnica hrenoviška, vipavska, logaška, šentjernejska in črnomaljska so prosile, da bi bilo premovanje goveje živine na sedeži teh podružnic. Gospod tajnik poroča, da je po predlogu hrenoviške podružnice že lani bilo odločeno, da bode premovanje na Razdrtem. Ker se lani to premovanje radi pičlih denarnih sredstev ni moglo vršiti, bode letos premovanje najprej na Razdrtem, potem pa še na dveh drugih zgoraj omenjenih podružničnih sedežih. Občni zbor je bil s tem poročilom zadovoljen.

Podružnica v Mošnjah stavi nasvet: Glavni odbor kmetijske družbe naj deluje na to, da bi ostale gorenjske planine tako nemotene za kmete, kakor so bile od nekaj. Gospod tajnik predlaga v imenu glavnega odbora to le resolucijo: Občni zbor kmetijske družbe prizna opravičenost zahteve mošenjske podružnice, kmetje naj si pa prizadevajo, da bodo svoje pravice v okviru postave, zlasti gozdne postave, izvrševali.

Podružnica na Vačah prosi, da bi kmetijska družba izposlovala polajšanje pri licencovanju bikov.

Podružnica novomeška predlaga, da bi se pri li-

cencovanju bikov ogledali tudi nedorasli biki, ki bodo pa tekom leta dorasli.

Ta predlog utemeljuje g. Rohrmann: Novi zakon o povzdigi reje goveje živine na Kranjskem z dne 11. avgusta 1890. nalaga kmetovalcem precej sitnostij. Živinorejci mora dati bika potrditi, spisavati mora spuščevalni zapisnik, župan z žandarji vred ga vedno nadzoruje. Živinorejci tožijo, da nimajo družega kakor sitnosti. Zlasti pa občutljivo zadene kmetovalca § 10., ki pravi: Kadar se snide komisija na prošnjo posameznih posestnikov izven določenega časa, plačati morajo sami dotične troške. In ti troški niso majhni. Kmetijska šola na Grmu, ki je pred nosom okrajnemu glavarstvu, je plačala za izvanredno licenciranje bika 6 gld. Posestnik Ruprčvrha, ki je jedno uro od Novega Mesta oddaljen, je moral plačati 18 gld.

(Dalje sledi.)

Kmetijske raznoterosti.

Mlečne in kavine pege namažejo se z zmesjo rumenjaka in glicerina ter izperó v gorki vodi in se na nasprotni strani zlikajo ne baš s prevročim likalnikom. Za volneno in polvolneno blago rabi se zmes jednega dela glicerina, 7 delov vode in $\frac{1}{2}$ dela salmijaka. Pege se s tem namažejo in se čez dve uri potem še jedenkrat, in tako dvanajst ur zaporedoma, kadar se pege posuše. Potem se denejo mej čiste čunje in likalnikom zgladijo. Za svileno blago vzame se pa 5 delov glicerina, 5 delov vode in $\frac{1}{4}$ del salmijaka in potem tako ravna, kakor z volnenimi. Vendar se je treba poprej prepričati, če bi barva ne trpela. Lesk se zopet napravi, če blago s čopičem zmoči gumijevo vodo ali pa s pivom.

Snažnost ledenih omar. Na snažnost ledenih omar se marsikje jako malo gleda. Večkrat se ondi puste ostanki jedi ali pijač. Zaradi tega začne kmalu v taki omari smrdeti. Ostanki začno gniti. V omari namreč ni tako mrzlo, da bi stvari ne gnile. Led le gnitje nekoliko zadržuje. Če se v nesnažne ledene omare devajo jedi in pijače, se spridijo, dobe zoprni duh in postanejo tudi škodljive. Vsak teden naj se tako omaro dobro očedi, in razkuži, za to je pa najbolje, če jo namažemo z apnenim mlekom, ali z razstoplejo nadmangansko-kislega kalija.

Poučni in zabavni del.

Potopisne črte.

Iz Ljubljane v Ljubljano.

Spisuje Jos. Levičnik.

(Dalje.)

Govorimo sedaj še enkrat nekoliko o Reki sami. Kakor v Zagrebu, so tudi v Reki nove ulice in stavbe posebne krasote, in človek se kar čudi, ogledovaje jih. Tudi tukaj se pri zidanju ni štedil denar, ali lastni, ali tuji, tega pa mi ne bomo presojevali. O Zagrebu vsaj sem čul, da se je delalo pri zidanju ondi mnogo na „puf“. Ogledovaje reške lepe nove stavbe prišlo mi je na misel, kako se je nekaj na Gorenjskem neki šaljivec izrazil o priliki, ko je bil pogorel neki trg, in so se vse nove stavbe po vladnem ukazu morale zidati in zoper ogenj varno pokriti, ne oziraje se na to, kje bodo dobili